

Azərbaycan Respublikası
Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi

Firudin bəy Köçərli adına
Respublika Uşaq Kitabxanası

Fikrət
Sadıq

Bala Kirpi

Körpə

Vüqar hələ
Lap körpədir.
Nə bilsin ki,
Qardaş nədir.

İlqar evdə
Darıxır tək,
Deyir: "Qardaş,
Dur, bir gəzək".
Vüqar durmur.

İlqar hərdən
Evcik qurur...
Deyir: "Qardaş,
Gəl, sən də qur".
Vüqar gəlmir.

İlqar səhər
Yeyir sıyıq,
Deyir: "Qardaş,
Al bir qaşığı".
Vüqar yemir.

Vüqar hələ
Lap körpədir,
Nə bilsin ki,
Qardaş nədir.

Gilə

Qəşəng qızam – adım Gilə!
Qonaq getdim dayımgilə.
Yağış yağdı gilə - gilə,
Ayaqqabım batdı gilə.

Çanaqlı bağa və qurbağa

Bir çanaqlı
Çağa bağa
Girdi bağa,
Oynamağa.
Bir qurbağa
Gördü onu
Qoydu lağa:
"Buna bax a!
Buna bax a!
Əynindəki
Qına bax a!"

Yaman qorxdı,
Çağa bağa.
Elə qaldı
Baxa-baxa.
Sonra dedi:
"Sən də bağa,
Mən də bağa.
Təkcə «qur»un
Artıqdı ha!
Çox düşünə
Döymə qağa!
Quruldama
Lovğa-lovğa".

Alma harda bitir?

İki qardaş, bir bacı:
Faiq, Çingiz və Zəhra.
Mübahisə etdilər
Alma yeyəndən sonra.

Faiq dedi ki: "Alma
Ağacdən dərilibdir".
Çingiz dedi: "Ananın
Zənbilində gəlibdir".

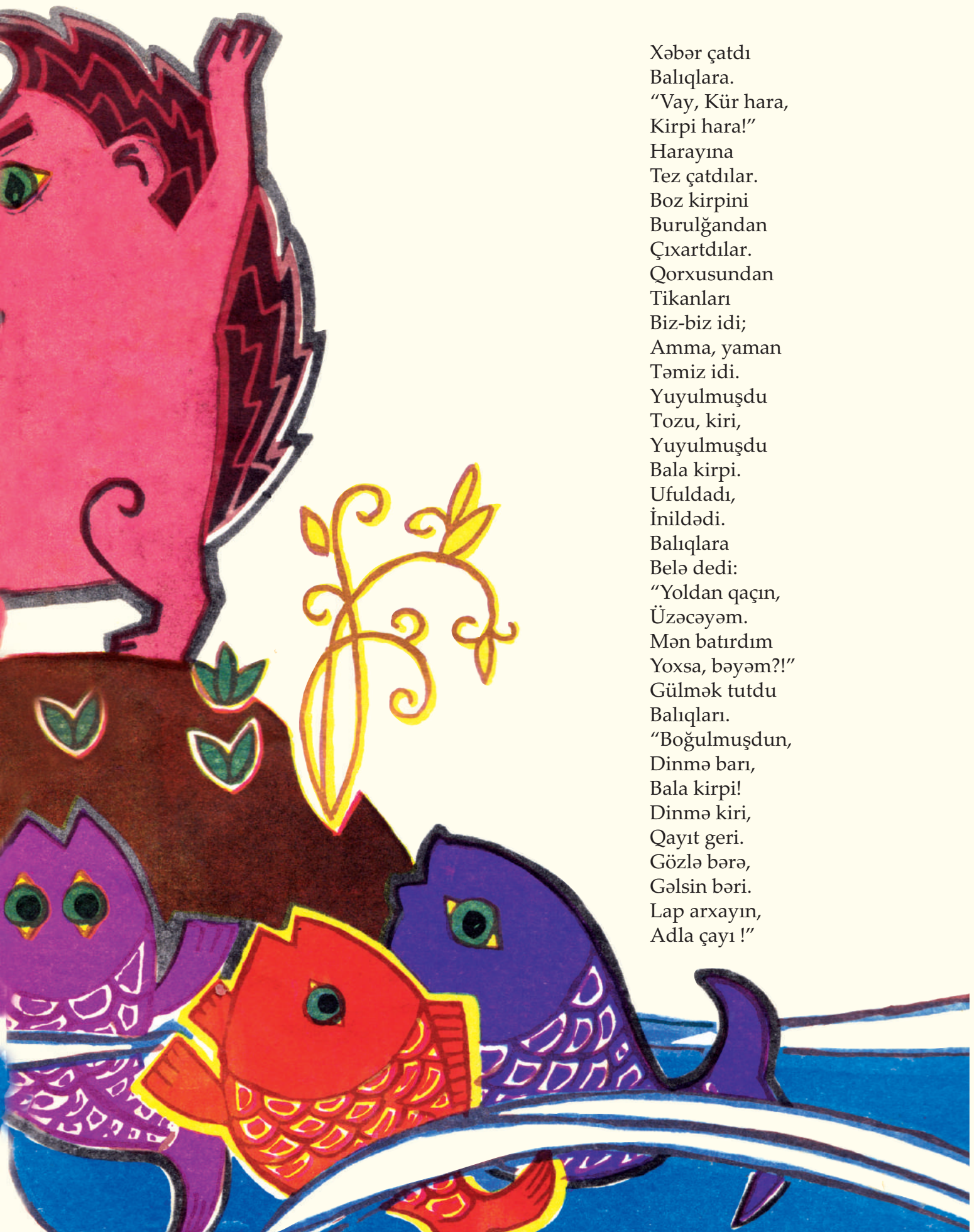
Kiçikdir hələ Zəhra
Di, gəl onu inandır.
Qardaşlar nə dedisə,
Zəhra dedi: "Yalandır!
Almanı mən həmişə
Süfrəmizdə görmüşəm".

Bala kirpi

Bir zamanlar
Yer üzündə;
Bizim Şirvan
Küdrüsündə -
Bir ərköyün
Kirpi vardı,
Min cür oyun
Çıxarardı.
Bir gün
Soraq-soraqılən
Gəlmişdi,
Kür qırağına.
Bala kirpi,
Gördü körpü
Gözə dəymir,
Dedi: - "Görüm
Nədir bu Kür.
Niyə dəli,
Niyə kürdür?"
O taydaydı
Hələ bərə,
Elə-belə
Düşdü Kürə.
Dəli Kürün
Bərk acığı
Tutdu ona.
İstədi ki,
Çəkib sala
Burulğana.
"Batıram lap!
Ay haray, a!"

Xəbər çatdı
Balıqlara.
"Vay, Kür hara,
Kirpi hara!"
Harayına
Tez çatdılar.
Boz kirpini
Burulğandan
Çıxartdılar.
Qorxusundan
Tikanları
Biz-biz idi;
Amma, yaman
Təmiz idi.
Yuyulmuşdu
Tozu, kiri,
Yuyulmuşdu
Bala kirpi.
Ufuldadı,
İnildədi.
Balıqlara
Belə dedi:
"Yoldan qaçın,
Üzəcəyəm.
Mən batırdım
Yoxsa, bəyəm?!"
Gülmək tutdu
Balıqları.
"Boğulmuşdun,
Dinmə barı,
Bala kirpi!
Dinmə kiri,
Qayıt geri.
Gözlə bərə,
Gəlsin bəri.
Lap arxayın,
Adla çayı!"

Dovşan

Məktəbin həyatında
Bir evcik var taxtadan;
Bu evcikdə yaşayır
Uzunbıçlı boz dovşan.

Boz dovşan evciyində
Yatıb-durur, dincəlir,
Hər gün balaca Əhməd
Onu görməyə gəlir.

Əhməd dovşana baxır,
Dovşan Əhmədə baxır.
Əhməd dovşandan qorxur,
Dovşan Əhməddən qorxur.

Bəs bu nədir?

—Bəs bu nədir?
—Bu, quşdur.
—Niyə bura qonmuşdu?
—Dən yeyirdi.
—Dən nədir?
—Mən də
görə bilmədim
Quş hamısını dənlədi.

—Bəs bu nədir?
—Bu daşdır.
—Necə gəlib
bura bəs?
—Kimsə daşıyıb daşı
Daş özü gələ bilməz.
—Kim daşıyıb görəsən?
—Daş gələndə yuxudan
Durmamışdım hələ mən.

—Bəs bu nədir?
—Ağacdır.
—Belə də ağac olar,
hanı bunun alması?
—Almasını yığblar,
Budaqlar qırılmasın.

—Bəs bu nədir?
—Bilmirəm.
Axı mən də uşağam,
Bunu gedib atamdan
İndi soruşacağam.

Balaca işıqçı

Fərhad işıqçı olub,
Fərhad yaman yorulub..

Dirəklərin yerini
Ölçür-biçir min kərə,
Yulğun çubuqlarını
Basdırır bir-bir yerə.

Məftili – qırmızı sap...
Addımbaşı qırılır.

İki xətti çəkində
Gün batır, axşam olur.

Həyətin bir küncündə
Sədaqət evcik qurub;
İşığı yoxdu hələ
Qaranlıqda oturub.

Bu gün təzə otaqlar
Çıraqlan olsun gərək;
Axşam Sədaqətgilə
Çoxlu qonaq gələcək.

Fərhad yaman tələsir,
Barmağını sap kəsir:
"Qoy kəssin də, nə olar,
Təki yansın işıqlar!"

 Bərpanəşr

Buraxılışa məsul:	Aslan Cəfərov Şəhla Qəmbərova
Redaktorlar:	Zahirə Dadaşova Səkinə Səmədova
Dizayn:	Vəfa Ağamirzəyeva Ellada Səfərəliyeva

Çapa imzalanmışdır: 20.06.2017

Formatı: 60x84 1/8

Həcmi: 2 ç.v.

Sifariş 15

Tiraj: 500

*Təkrar çap zamanı ilk nəşrin
kitab göstəriciləri olduğu kimi saxlanılmışdır*

Bakı-2017

“RENESSANS –A”